

Điều 2. — Tiền gửi vào quỹ tiết kiệm thuộc quyền sở hữu của người có tiền gửi, được pháp luật Nhà nước bảo hộ.

Điều 3. — Lãi suất tiền gửi tiết kiệm là 6 % một năm ; trong đó 4,32 % dành để trả lãi và 1,68 % làm giải thưởng xổ số.

Điều 4. — Lãi của tiền gửi tiết kiệm tính theo ngày. Tiền thưởng cho người gửi tiết kiệm được thực hiện bằng xổ số (mỗi năm hai lần và cứ 10 000 số thì có 404 số trúng thưởng, gồm:

1 giải thưởng đặc biệt không quá 3000 đồng	
1 giải nhất không quá	1000 «
2 giải nhì, mỗi giải không quá	500 «
100 giải ba, mỗi giải không quá	50 «
200 giải tư, mỗi giải không quá	30 «
100 giải khuyến khích, mỗi giải	10 «

Điều 5. — Người có tiền gửi quỹ tiết kiệm có các quyền lợi sau đây :

— Gửi và lĩnh tiền lúc nào cũng được, gửi và lĩnh bao nhiêu cũng được ;

— Được hưởng lãi tiền gửi và được thưởng theo xổ số ;

— Được miễn lệ phí chuyển tiền gửi tiết kiệm khi thay đổi chỗ ở ;

— Được ủy quyền cho người khác gửi hoặc lĩnh tiền của mình.

Điều 6. — Khi gửi tiền lần đầu vào quỹ tiết kiệm, người có tiền gửi đăng ký họ, tên và chữ ký tại quỹ tiết kiệm và được cấp sổ tiết kiệm ; nếu bị mất sổ tiết kiệm, người có tiền gửi phải báo ngay cho quỹ tiết kiệm biết để ngăn ngừa kẻ gian lợi dụng.

Điều 7. — Quỹ tiết kiệm có trách nhiệm :

— Phục vụ nhân dân gửi tiền và lĩnh tiền được thuận tiện, nhanh chóng ; thí điểm và mở rộng dần việc gửi tiền ở nơi này, lĩnh tiền ở nơi khác ;

— Giữ bí mật tên người có tiền gửi và số tiền gửi ;

— Bảo đảm mọi quyền lợi của người có tiền gửi ;

— Bồi hoàn những thiệt hại do quỹ tiết kiệm gây ra.

T.M. Hội đồng Chính phủ
K.T. Thủ tướng Chính phủ
Phó thủ tướng
PHẠM HÙNG

THỦ TƯỚNG CHÍNH PHỦ

CHỈ THỊ số 97-TTg ngày 9-2-1978 về việc trả lời những điều các đại biểu Quốc hội chất vấn các cơ quan thuộc Hội đồng Chính phủ.

Quốc hội là cơ quan quyền lực Nhà nước cao nhất của nước ta. Hội đồng Chính phủ là cơ quan chấp hành của cơ quan quyền lực cao nhất và là cơ quan hành chính cao nhất. Các thành viên của Hội đồng Chính phủ do Quốc hội cử ra và chịu trách nhiệm trước Quốc hội. Vì vậy, đại biểu Quốc hội có quyền chất vấn các thành viên của Hội đồng Chính phủ về mọi công việc của mình và các thành viên đó phải trả lời. Để thực hiện nghiêm chỉnh điều kê trên, Thủ tướng Chính phủ yêu cầu :

1. Các thủ trưởng Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan trực thuộc Hội đồng Chính phủ phải đích thân xem xét và trả lời nghiêm túc bằng văn bản những điều chất vấn của đại biểu Quốc hội, nhất thiết không được bỏ qua không trả lời, trả lời chiếu lệ hoặc giao người khác trả lời.

Thời hạn trả lời là 5 ngày, kể từ ngày nhận được điều chất vấn của đại biểu Quốc hội. Trong trường hợp cần phải điều tra thêm, thì thời hạn trả lời là 1 tháng, kể từ ngày nhận được điều chất vấn ; thủ trưởng cơ quan có trách nhiệm trả lời phải báo cho đại biểu Quốc hội biết khi phải kéo dài thời hạn trả lời.

2. Nội dung trả lời phải ngắn, gọn, rõ ràng, đi thẳng vào câu hỏi của đại biểu Quốc hội. Trong khi nghiên cứu những điều đại biểu Quốc hội chất vấn, nếu thấy công việc của cơ quan

mình có thiếu sót thì thủ trưởng các ngành phải nghiêm túc tự phê bình, nói rõ những khuyết điểm trong việc quản lý, chỉ đạo và đề ra biện pháp sửa chữa tích cực, không đổ lỗi cho người khác.

Đối với những điều chất vấn của đại biểu Quốc hội có liên quan đến trách nhiệm của nhiều cơ quan, thì thủ trưởng cơ quan nhận được điều chất vấn phải bàn với Bộ trưởng Phủ thủ tướng để xác định những cơ quan phải trả lời.

3. Văn bản trả lời những điều đại biểu Quốc hội chất vấn phải làm thành 3 bản đề gửi: đại biểu Quốc hội có lời chất vấn, Bộ trưởng Phủ thủ tướng, Tổng thư ký Ủy ban thường vụ Quốc hội.

4. Đồng chí Bộ trưởng Phủ thủ tướng chịu trách nhiệm đôn đốc, kiểm tra các Bộ, cơ quan ngang Bộ, cơ quan trực thuộc Hội đồng Chính phủ nghiêm chỉnh thi hành chỉ thị này.

Hà Nội, ngày 9 tháng 2 năm 1978

Thủ tướng Chính phủ
PHẠM VĂN ĐỒNG

CHỈ THỊ số 116-TTg ngày 20-2-1978 về công tác cấp cứu người bệnh và người bị tai nạn.

Trong thời gian qua, ngành y tế đã có nhiều cố gắng trong công tác cấp cứu người bệnh và người bị tai nạn, trang bị có được tăng cường, kỹ thuật chuyên môn có tiến bộ, do đó đã cứu chữa được kịp thời nhiều người trong tình trạng nguy kịch.

Tuy nhiên, công tác cấp cứu vẫn còn nhiều nhược điểm và thiếu sót:

Một số bệnh viện chưa xây dựng được khoa cấp cứu hồi sức tập trung, chưa chuyên môn hóa tổ chức và cán bộ cấp cứu; chưa bố trí được những cán bộ có trình độ chuyên môn giỏi, có tinh thần phục vụ cao và cũng chưa có đủ phương tiện, dụng cụ, thuốc men cần thiết cho công tác

cấp cứu; một số cán bộ và nhân viên làm công tác cấp cứu thiếu tinh thần trách nhiệm, thiếu khẩn trương, khám chữa qua loa hoặc đùn đẩy người bệnh và người bị tai nạn đi nơi khác.

Quy chế cấp cứu chưa được cụ thể và chưa được thực hiện nghiêm túc. Thiếu kiểm tra chặt chẽ và thường xuyên công tác cấp cứu. Khi có thiếu sót thì thường không xác định được trách nhiệm và xử lý thích đáng, để giáo dục cán bộ và nhân viên.

Mục tiêu của công tác cấp cứu là cứu sống người bệnh, người bị tai nạn, hạn chế các di chứng do bệnh tật và tai nạn để lại. Vì vậy, công tác cấp cứu có vị trí quan trọng trong việc chữa bệnh. Công tác cấp cứu phải hết sức khẩn trương, chính xác và phải được thực hiện bất kỳ lúc nào, với thời gian ngắn nhất.

Đề bảo đảm mục tiêu và yêu cầu nói trên của công tác cấp cứu, Bộ Y tế và Ủy ban nhân dân các cấp có trách nhiệm tạo điều kiện thuận lợi cho các đơn vị y tế ở tất cả các tuyến làm tốt công tác cấp cứu. Trước mắt chú ý:

1. Xây dựng khoa cấp cứu hồi sức tại tất cả các bệnh viện thuộc trung ương, tỉnh, thành phố, khu phố, quận, huyện thành một khoa riêng, chịu sự chỉ đạo trực tiếp của bệnh viện trưởng. Ở khoa này, cần sắp xếp những cán bộ và nhân viên có tinh thần phục vụ cao, có trình độ chuyên môn giỏi và cần có đầy đủ trang bị thuốc men, v.v... cần thiết.

2. Tổ chức tốt các trạm cấp cứu lưu động và việc vận chuyển bệnh nhân.

3. Tổ chức rộng rãi mạng lưới cấp cứu trong quần chúng do Hội chữ thập đỏ làm nòng cốt. Cơ quan y tế địa phương có trách nhiệm bồi dưỡng những kiến thức cấp cứu thông thường, hướng dẫn những thao tác kỹ thuật cấp cứu cần thiết và cung cấp một số trang bị đơn giản cho anh chị em trong mạng lưới cấp cứu đó.

Bộ Y tế, Bộ Lao động, Bộ Tài chính cần cùng nhau bàn đề sớm ban hành những chế độ thỏa đáng đối với cán bộ làm công tác cấp cứu hồi sức, như phụ cấp công tác, bồi dưỡng vật chất, v.v... Cần kịp thời khen thưởng những cán bộ, nhân viên làm tốt công tác cấp cứu, hồi